

[Finansministeren]

i 1977 får et underskud på 9½ mia kr., og skønnet for 1978 i kraft af den politik, der er tilrettelagt, er et betalingsbalanceunderskud på 6½ mia kr. Det er en ret kraftig nedbringelse af betalingsbalanceunderskuddet over en forholdsvis kort årrække, og jeg er som sagt enig i det synspunkt, at det er nødvendigt fortsat at nedbringe betalingsbalanceunderskuddet også i de følgende år.

Hr. Alfred Hansen sagde, at han havde set mig citeret for en udtalelse om, at vi ikke skulle have brug for disse penge. Det har jeg ikke sagt. Jeg vil gerne sige, at der er ikke noget akut behov for denne bemyndigelse, men den vil være nødvendig til dækning af finansieringsbehovet i 1978, og da lånemulighederne og likviditeten på de internationale kapitalmarkeder i øjeblikket er gunstige, ville det være overordentlig uforstandigt ikke at benytte sig af disse muligheder.

Jeg skal gerne på foranledning af hr. Alfred Hansens bemærkninger bekræfte, at lånoptagelsen ikke er beregnet til dækning af en mere ekspansiv politik, som går ud over betalingsbalanceudviklingen. Det er regeringens politik at fastholde den linje, der ligger med nedbringelsen af betalingsbalanceunderskuddet også i de kommende år.

Når hr. Alfred Hansen siger, at augustforlig II var én stor uddeling af tilskud, som man ikke kender virkningen af, er det naturligvis helt forkert. De beskæftigelsesfremmende foranstaltninger er bedømt til at have en positiv beskæftigelsesvirkning på omkring 40.000 mand og de finanspolitiske foranstaltninger til at betyde en reduktion heri på ca. 20.000 mand på årsbasis, således at nettoreultatet er en beskæftigelsesforøgelse på 20.000 mand.

Noget, som man også lyttede helt forgæves efter i hr. Alfred Hansens indlæg, var, hvad alternativet til at give regeringen denne lånebemyndigelse egentlig var.

At fremskridtspartiet ved hr. Maisted ikke kan tilslutte sig forslaget om en lånebemyndigelse, er der ikke noget overraskende i, det har hr. Maisted og fremskridtspartiet aldrig kunnet. Jeg er heller ikke spor forundret over det, for dette at regeringen blev nægtet denne bemyndigelse, ville jo betyde, at regeringen blev tvunget til at føre en politik, der ville indebære en kraftig forøgelse af arbejdsløsheden, og det er jo fremskridtspartiets klart erklærede mål – det er i hvert fald klart kon-

sekvensen af den økonomiske politik, som fremskridtspartiet går ind for, således som det er belyst ved vurderingen af fremskridtspartiets ændringsforslag i forbindelse med finanslovbehandlingen.

Så forstår jeg da udmærket, at når hr. Maisted endelig kunne hente støtte fra en erhvervsmand, en artikel i dagspressen, i dette tilfælde hr. Aasted, benytter hr. Maisted sig af det. Jeg vil nu gerne sige, at i det eksempel, som hr. Maisted her drog frem, og som jo også er nævnt i den pågældende artikel, ville fremskridtspartiets politik på de forudsætninger, hr. Maisted selv opererer med, indebære et underskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på 30 mia kr. Det er ca. 3 gange så stort et underskud som det, der skønnes for indeværende år.

Maisted (FP):

Det er selvfølgelig ikke korrekt, når finansministeren siger, at hvis man førte fremskridtspartiets politik, ville man få et underskud på 30 mia kr. Det ville kun være rigtigt, i det øjeblik man fortsatte med at føre en udgiftspolitik som den, socialdemokratiet står for, og så gennemførte en skattelettelse på de 60.000 kr. Det kunne vi jo aldrig drømme om. Vi ønsker en balance på de offentlige budgetter. Derfor er det ikke korrekt, hvad finansministeren siger.

Hvad angår konsekvenserne af vores ændringsforslag til finansloven, har finansministeren kun taget hensyn til konsekvenserne af besparelserne, ikke til de positive virkninger, som en lettelse af alle restriktioner for erhvervslivet og skattelettelser vil give, samt til, at man jo ganske enkelt vil overføre kapital fra det offentlige til produktionslivet. Det er jo netop det, der er vitsen i det, fremskridtspartiet siger: man kan ikke bruge pengene to gange; man bliver nødt til at flytte midlerne fra den offentlige sektor over til noget produktivt, hvis man vil genskabe beskæftigelsen.

Finansministeren taler om, at fremskridtspartiets forslag vil øge arbejdsløsheden. Det eneste, vi har set indtil nu, er, at socialdemokratiet har ført en økonomiske politik, der har fået arbejdsløsheden til at vokse dag for dag, og at de fortsætter med det. Så må man få den opfattelse, at deres økonomiske politik er en bevidst politik, hvor man altså fin-